

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til undervisningsministeren [om Rigsrevisionens og Undervisningsministeriets undersøgelser af de muslimske friskoler].

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 8/10 98).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til undervisningsministeren, arbejdsministeren og forskningsministeren:

»Hvordan vil regeringen sikre den indholdsmæssige kvalitet i uddannelserne, så eleverne/ kursisterne/ de studerende opnår de faglige og personlige kvalifikationer, der gør dem egnede til videre uddannelse og / eller til at fungere på arbejdsmarkedet, og hvordan vil regeringen sikre sammenhængen mellem de forskellige uddannelser, så ressourcerne anvendes bedst muligt og den bedste kvalitet opnås?«.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 7/10 98. Fremme af forespørgslen vedtaget 21/10 98).

Formanden:

Efter ønske skal jeg fastsætte en taletid for ordførerne på 10 minutter i første omgang. Jeg vil give ordet til hr. Aage Frandsen for motiveringen af forespørgslen.

Begrundelse**Aage Frandsen (SF):**

Når vi har ønsket denne forespørgsel, er det, fordi vi gerne vil have en samlet diskussion omkring kvaliteten i uddannelsespolitikken. Det er jo sådan, at alle går ind for kvalitet i uddannelser, men når vi skal diskutere, hvad kvalitet er, og hvordan vi måler kvalitet, så er enigheden nok ikke helt til stede.

Der er heller ikke noget nyt i, at vi diskuterer kvalitet i uddannelser og i uddannelsessystemet – det har vi gjort før – men efter offentliggørelsen af den tværministerielle rapport »Kvalitet i Uddannelsessystemet« har diskussionen om kvaliteten i uddannelsessystemet efter vores opfattelse fået ny aktualitet.

I embedsmandsrapporten omtales høj kvalitet i uddannelsessystemet som for det første, at uddannelsesfrekvensen er høj, for det andet, at alle uanset baggrund i princippet skal have samme reelle mulighed, og for det tredje, at uddannelserne skal udvikle gode almene faglige og personlige kvalifikationer. Heri er det vanskeligt for ikke at sige umuligt at være uenig.

Vi er også enige i det, som ligger i rapporten, hvor man præciserer, hvad kvalifikationer er, nemlig for det første almene kvalifikationer, herunder nogle grundlæggende færdigheder, for det andet faglige kvalifikationer og endelig for det tredje personlige kvalifikationer, og her nævner man evnen til at analysere, kommunikere og samarbejde, selvstændighed, kreativitet, kritisk sans samt vilje og evnen til at omstille sig til nye udfordringer.

Men efter at rapporten således på udmærket vis har defineret kvalitet og kvalifikationer, så går man over til at definere effektivitet, og i det efterfølgende omtales kvalitet, som om det er det samme som effektivitet og omvendt.

Embedsmandsrapporten er en glimrende rapport til at belyse effektivitet, men efter vores opfattelse ikke til at belyse kvalitet. Den belyser kun en enkelt side af kvaliteten, og rapporten bygger efter vores opfattelse i al for høj grad på det, som vi vil kalde et økonomistisk syn.

Så er der nogle, der vil indvende, at det her jo bare er en embedsmandsrapport. Det behøver man jo ikke tage så tungt. Det er jo bare embedsmændenes rapport. Dertil vil jeg sige, at for det første er vi ikke så naive i SF, at vi tror, at fordi der er tale om en embedsmandsrapport, er den uden særlig politisk betydning. Vores erfaring siger os, at afstanden mellem offentliggø-